

51-52/2025

Vlasta

TV

program
uvnitř
od 22. 12.
do 4. 1.

TÉMA

Dobrovolníci na zkoušku

Redaktorka Hana
se vydala pomáhat
do kavárny
na onkologii

Samota o svátcích

JAK SE CÍTIT FAJN,
KDYŽ JSOU BLÍZCÍ
DALEKO NEBO
NEJSOU

SILVESTR & hodování

KOKTEJLY,
POMAZÁNKY,
TATARÁK, CROSTINI
+ MODERNÍ
CHLEBÍČKY

ROZHOVOR

Lucie Bílá

Některé věci se prostě
nemění, o Vánocích se ozve
moje vnitřní dítě a já ho
nechám, ať si šťastně hraje.

36,90 Kč / 1,89 €

Nechte svou náladu
vzlétnout!

doplněk stravy

Královna tabulek ze zámku

Když Kateřinu Šrámkovou poslouchám, začínám pochybovat o tom jestli den má opravdu jen 24 hodin. Její aktivity by totiž vydaly hned na několik životů. Stihla opravit zámek, založit firmu na výrobu vánočních ozdob a vychovat čtyři děti. A až se i při tomhle životním tempu začne nudit, určitě se ještě pustí do něčeho nového. TEXT IVANA MATYÁŠOVÁ

Co je pravdy na tom, že zámek Loučeň byl pro vás láskou na první pohled?

Takhle bych to úplně nenazvala, i když něco pravdy na tom možná je. Láska většinou přichází, když ji hledáte, jste otevřeni nějakému vztahu, ale já při první návštěvě Loučeň žádné nové příležitosti nehledala. Jsem učebnicový příklad na sloveso nachomýtnout se. Spolu s bývalým manželem jsme se tehdy na zámek dostali náhodou, zjistili, že je na prodej, a přišlo nám to zajímavé.

Zámek na prodej je ale víc, proč právě tenhle?

Někdy říkám, že to byla taková mladická nerozvážnost, ale ne v tom smyslu, že bych jí litovala. Neměli jsme nic promyšlené, nic nevěděli, prostě nás jen tak napadlo koupit si zámek.

Takový nákup vám ale asi musel celkem dost převrátit život naruby. Co bylo předtím a co potom?

Předtím jsem byla daňovou poradkyní v jedné velké pražské advokátní kanceláři a měla práce až nad hlavu. A potom jsem se snažila vdechnout nový život zámeckému areálu. Jenže mi to začalo brát čím dál tím víc času, respektive jsem tomu ten čas chtěla dávat. Nakonec jsem

se proto původnímu povolání přestala věnovat.

Nakolik se vaše tehdejší představy lišily od reality?

Představy jsme žádné neměli, ty se formovaly až se zkušenostmi. V počátcích jsme začali pořádat svatby a různé eventy. Dneska už je to naprosto běžné, ale v té době to ještě tak obvyklé nebylo. Jezdit mimo město na teambuildingy začalo být brzy atraktivní a my slavili první drobné úspěchy. Podařilo se nám získat dotace na rekonstrukci zámeckého areálu a za dva roky už jsme ho otevírali pro veřejnost. Bylo to 7. 7. 2007, dodnes jsem pyšná na to krásné datum.

V jakém stavu byl zámek, než jste ho začali opravovat?

Zámek měl vždycky štěstí na lidi. Předtím než jsme ho koupili, v něm bylo socialistické školicí středisko a tomu odpovídal jeho vzhled i vybavení. Střecha i okna byly ale v pořádku, voda tekla, záchody byly sice šílené, ale provozuschopné. Během rekonstrukce jsme zde chtěli

vytvořit expozici, jež by vyprávěla o rodině Thurn-Taxisů, která tady žila od počátku devatenáctého do poloviny dvacátého století. **Zpočátku jste asi byli tak trochu v červených číslech. Kdy se to změnilo?**

Na období červených čísel moc ráda nevzpomínám. Start jsme ale měli relativně dobrý, o rok později však vypukla na americkém realitním trhu krize, která se okamžitě projevila i u nás. Když tehdy v televizních zprávách prohlásili, že bude zapotřebí šetřit, přišli jsme do čtrnácti dnů o všechny nasmlouvané akce, které jsme měli. Z krize jsme se nějak vyhrabali.

Jak se vám dařilo skloubit tohle snažení s rodinou?

Když jsme se na Loučeň stěhovali, nejstarší dceři bylo jen dvaapůl roku. Naštěstí do zdejší školky brali i mladší než tříleté děti. Pak se narodila druhá dcera, do toho jsme dokončovali rekonstrukci a mezitím jsem se rozváděla.

Rozvod, dvě malé děti, neměla jste chuť to v Loučeň vzdát?

Nikdy! Už proto, že jsem díky Loučeň potkala i svého stávajícího manžela, s kterým mám další dvě děti a spokojený život na Vysočině.

Co vlastně musí umět zámecká paní?

Nevím, co musí umět jiné zámecké paní, ale já se určitě neobejdu bez excelových tabulek. Na všechno jdu přes racionalitu ekonomického provozu, chci, aby byl areál finančně soběstačný, vydělával na úvěry a investice.

Slyšela jsem, že občas provázíte návštěvníky zámku v kostýmu bílé paní

Moje angažmá v roli bílé paní bylo klíčové v dobách, kdy jsme bojovali o každého návštěvníka a potřebovali ušetřit peníze za brigádníky. Prohlídky na Loučeň jsou od začátku kostýmované, průvodci většinou chodí v kostýmech členů knížecí domácnosti, já si vybrala bílou paní loučeňskou. Letos jsem se ovšem za ni převlékla jen jednou. Šaty jsou dlouhé, člověk v nich škobrtá, snadno se ušpiní, musí se prát a ani klobouk není úplně pohodlný. Spíš teď provázím v civilní roli jako Kateřina Šrámková. Zjistili jsme totiž, že si lidé váží toho, když je provází majitelka zámku.

Byla to taková mladická nerozvážnost, ale nelituju.

Katerina ŠRÁMKOVÁ

Jaká vlastně byla bílá paní loučeňská?

Byla moc hodná a rozdávala poddaným vtípnou kaši. Podle legendy se bílou paní stala Tereza Berková z Dubé, manželka Václava Berky z Dubé, kterému patřila tvrz na Loučeni. Přední český aristokrat jen o vlásek unikl popravě na Staroměstském náměstí a musel se svou ženou uprchnout do zahraničí. Před svým odjezdem údajně prohlásila, že se na milovanou Loučeň určitě někdy vrátí, ale zaživa se jí to nepovedlo. Navštěvuje ji tedy alespoň jako bílá paní.

Jak se bydlí na zámku?

Nikdy jsem na zámku nebydlela, nemám tu potřebu! Zámek slouží lidem, my jsme jen takoví správci anebo domovníci. Máme svůj domeček v zámeckém parku, kde jsem i dneska přespávala.

Otevřeno máte i o Vánocích, kdy bývá každá zámecká místnost nazdobená jiným vánočním stromčkem.

Kdy jste na tenhle nápad přišli?

Celoročně máme otevřeno už od samého začátku, tehdy jsme jako první ukázali, že to jde. Bylo nám ale jasné, že musíme lidi nalákat na něco jiného než v létě. Vánoční výzdobu jsme měli na zámku každý rok, ale před osmi lety jsem přemluvila správce, ať pověsí stromek špičkou dolů. Napřed protestoval, ale nakonec se mu to díky technickému kumštu povedlo. Návštěvníci se u tohoto stromčku začali fotit, vyptávali se, proč je vlastně špičkou dolů a odkud se vzal. A mě napadlo, že uděláme speciální prohlídku Příběh vánočního stromčku.

V čem spočívá?

Do všech místností zámecké expozice postavíme různě nazdobené vánoční stromčky a u nich vyprávíme o tradicích i o zdobení. Každý rok máme přitom jiné téma. Poprvé to byly třeba stromčky všemi smysly – například čokoládový, neviditelný anebo zpívající.

Kdo stromčky zdobí?

V zámeckém parku na Loučeň mají světelné labyrinty. V interiéru uvidíte výstavu originálních stromků a ozdob.

Jaké budou letošní Vánoce na Loučeň?

Letošní příběh jsme nazvali 100 let českých Vánoc. Chceme vyprávět o tom, jak se měnily Vánoce i vánoční ozdoby pod vlivem dějinných událostí. Jak se advent slavil na císařském dvoře, za první republiky, ve válečných časech, za socialismu i v současnosti. Podařilo se mi objevit i nádhernou kolekci vánočních ozdob s historickými dekoracemi, za kterou Čechoslováci získali cenu v roce 1935 na Světové výstavě Expo v Bruselu. Na malířky se právě touto kolekcí nechaly inspirovat. A v říjnu jsme spustili i nový koncept světelného parku, kterému říkáme labyrinty světla a ráj srdce.

Co si pod tím mám představit?

V zámeckém parku máme dvacet labyrintů, což je náš unikát. Když některé z nich za tmy rozsvítíme, je to úžasné. Kromě toho rozsvěcíme i světelná srdce, které jsme rozmístili po areálu.

Nakolik je do vašich zámeckých aktivit zapojená rodina?

Syn je zrovna teď v hotelové kuchyni na brigádě, pracovní doba mu začíná v šest ráno. Přesto je tu dobrovolně a rád. Dost často se mě lidé ptají, jak budou naše děti pokračovat v tom, co jsme začali. Vždycky jsem dělala jen věci, které jsem dělala chtěla, a ne to, co mi někdo nařídil. Ani já proto nechci nařizovat svým dětem, co mají dělat. Pokud si ale v rámci své svobody zvolí cestu, kterou jsem já začala, budu jen šťastná.

Jsou nějaké náznaky?

To víte, že ano, ale jsou ještě mladí. Nejmladšímu synovi je šestnáct a nejstarší dceři dvacet osm. A to je ještě věk, kdy se mladí lidé hledají. Tři z nich studují a ta nejstarší si dělá doktorský program na Vysoké škole ekonomické. Vrátila se na školu, na které jsem i já studovala, a to mě těší. ●

Poprvé jsem oslovila externí dekoratéry a sami jsme nazdobili jen něco jednoduššího, podruhé už ale víc než půlku a potřetí už téměř všechno. Dokonce jsme sundali i ozdoby externistů, protože se nám nelíbily, a nahradili je vlastními. A od té doby už si stromečky zdobíme sami, jen občas někoho přizveme, abychom prostřídali styl zdobení. Zdobili jsme už nejen stromečky na Loučeň, ale i na Pražském hradě, zámku v Lánech a v Bruselu.

Už pár let máte i firmu na výrobu vánočních ozdob. Přivedla vás k ní podobná náhoda jako k zámku v Loučeň?

Skutečně to tak bylo. Když jsme začali s Příběhem vánočního stromečku, nakupovali jsme ozdoby od českých výrobců a já začala objevovat jejich svět. Postupně jsem zjišťovala, kdo má jaké dekory a na co je šikovný. V první covidové zimě se zavřela sklárna patnáct kilometrů od obce Oflenda, kde žijeme. Brali jsme od nich ozdoby a já z toho byla velmi smutná. Nakonec jsme propuštěným lidem nabídli práci, manžel uvolnil prostory, kde měl do té doby truhlárnu, a pořídil technologie na foukání ozdob. Když jsme v září před čtyřmi roky otevřeli, nevěděla jsem ani, jak se takové ozdoby vyrábějí.

Nebála jste se začínat v neznámém oboru v tak těžké době?

Když se člověk musí obracet, tak se obrací. Na začátku jsme neměli jedinou objednávku ani sorti-

ment a já vůbec netušila, do čeho jdeme. Bylo mi ale jasné, že chci začít s věcmi, které mají šanci se v nabídce udržet. První série naší firmy Koulier byla proto inspirovaná klasickými vánočními pohádkami, jako byly třeba Tři oříšky pro Popelku. Lidem mezi nimi ale chyběla klasická červená, a tak jsme postupně barvy přidávali a spustili e-shop.

Existují módní trendy ve vánočních ozdobách?

Ano, existují, letošní módní barvou je mocca mousse neboli kávová pěna. Český zákazník je ale vůči tomu dost imunní. Většina lidí si stromeček zdobí tím, co znají z dětství, anebo mají svoje oblíbené barvy, většinou to bývá kombinace bílé, zlaté a červené. Někteří se však poohlíží i po něčem speciálním, jako byla třeba naše secesní kolekce, kterou jsme dělali před třemi roky pro stromeček v Evropském parlamentu.

Myslím, že vaše ozdoby zaujaly i manželku pana prezidenta?

S paní Pavlovou jsme se seznámily loni, když doprovázela manžela při jeho návštěvě Pardubického kraje. Pokřtila nám tehdy náš cesmínový adventní kalendář a jako první si ho i objednala. Některé z našich ozdob jsme pak zapůjčili na Pražský hrad, kde právě probíhala výstava Křehká krása Vánoc.

Jak vypadají vaše Vánoce?

U nás stromeček vždycky zdobí některé z našich čtyř dětí. Každé z nich ve svém stylu, nemám

žádné představy, požadavky ani komentáře. Užívám si, že oni si to užívají. Manžel smaží kapra, já dělám bramborový salát a speciální rybí polévku podle receptu mého tatínka. Když byly holky malé, pekla jsem i devět druhů cukroví, ale teď už ho jíst nechťejí. A abych ho pekla a sama jedla, tak to ne! Možná se k pečení vrátím, až dorostou vnučky, ale teď spíš upeču jen pár kousků.

KATEŘINA ŠRÁMKOVÁ

- Vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze.
- Řadu let pracovala jako daňová poradkyně v pražské advokátní kanceláři, kterou zároveň i řídila.
- Před 25 roky koupila zámek Loučeň, který je otevřený celoročně.
- Ve vesnici Oflenda založila firmu na výrobu vánočních ozdob Koulier.
- Až do 17. 1. se na Loučeň můžete přijít podívat na letošní Příběh vánočního stromečku s názvem 100 let českých Vánoc.
- Přímo na zámku je možné si vyrobit svoji vánoční ozdobu anebo si zakoupit některou z těch, které vyrobili ve firmě Koulier.
- Přístupný je i zámecký park s nasvícenými labyrinty.
- Má 4 děti.